

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

VONNIS

45/23/13

nummer : **45**
3de kamer

A.R. Nr. 11/208/A

Tussenvonnissen - op tegenspraak - prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Herstelmaatregel stedenbouw

aanvragen op:
a) te registreren
b) ontvanger,

IN DE ZAAK VAN :

Het **COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE**, gevestigd te:

eiser,

op de zitting vertegenwoordigd door mr. , advocaat, in de plaats van mr. , advocaat, met kantoor te

REGISTER NR :
B/4609

TEGEN :

1. met zetel te en met ondernemingsnummer

2. De heer , en

3. Mevrouw , beide wonende te

verweerders,

op de zitting vertegenwoordigd door mr. , advocaat, in de plaats van mr. , advocaat, met kantoor te

- tussenvonnissen
- 2 conclusies

VON-DIV

In deze zaak spreekt de rechtbank het volgende vonnis uit.

Het vonnis wordt uitgesproken in eerste aanleg, na tegenspraak.

Artikel 3, tweede lid, van de wet 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werd toegepast voor het opmaken van de akten van de rechtspleging die aan dit vonnis voorafgingen.

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, en in het bijzonder van :

- het tussenvonnis van 5 oktober 2012 en de daarin vermelde procedurestukken ;
- de "conclusie na tussenvonnis" van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente , neergelegd op 29 oktober 2012 ;
- de "besluiten na tussenvonnis" van de de heer en mevrouw neergelegd op 30 november 2012.

Op de zitting van 4 januari 2013 werden de raadsleden van de partijen gehoord, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

*

1. De heer en mevrouw zijn de eigenaars van een onroerend goed aan de te . Het goed wordt verhuurd aan de , die er sedert januari 2009 een handel uitbaat in luxe tweedehandswagens.

Het goed is gelegen in een woonpark volgens het gewestplan

Er werd ter plaatse zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning overgegaan tot verharding van een gedeelte van de tuin aan de linker en rechterzijde van de woning.

2. Op 11 februari 2009 vroeg de aan het gemeentebestuur de toelating voor een exploitatie van een handelsactiviteit in woongebied, in toepassing van artikel 80 van de gemeentelijke algemene politieverordening. Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 25 juni 2009 werd deze exploitatietoelating geweigerd.

De , de heer en mevrouw dienden tegen deze weigeringsbeslissing een vernietigingsberoep en een vordering tot schorsing in bij de Raad van State. De vordering tot schorsing werd verworpen bij arrest van 26

4. ~~10~~

januari 2010 wegens ontstentenis van bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. Op 8 juni 2010 stelde een bevoegde gemeentelijke ambtenaar proces-verbaal op voor de aanleg, zonder voorafgaande vergunning van een verharding, deels in klinkers, deels in grasdallen, gebruikt als parkeerplaats voor het stallen van personenwagens. Een mondeling stakingsbevel werd gegeven, dat door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 14 juni 2010 werd bekrachtigd.

Het college van burgemeester en schepenen stelde op 10 augustus 2010 een ontwerp van herstellvordering op waarin voorgesteld werd het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende over deze herstellvordering op 23 september 2010 een eensluidend advies, en het college van burgemeester en schepenen ging op 24 november 2010 over tot dagvaarding van de de heer ; en mevrouw ; teneinde de herstelmaatregel te horen bevelen.

4. Op 23 december 2010 dienden de heer en mevrouw een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning ter regularisatie van de inrichting van de omgeving van de woning. Nadat deze aanvraag onvolledig werd bevonden, dienden zij op 27 mei 2011 een nieuwe aanvraag in.

De stedenbouwkundige vergunning werd door het college van burgemeester en schepenen geweigerd op 28 september 2011. Tegen deze weigering tekenden de heer en mevrouw beroep aan bij de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant. Dat beroep werd op 9 februari 2012 ongegrond verklaard. Op 29 maart 2012 dienden de heer en mevrouw een verzoekschrift in tot nietigverklaring van deze weigering, bij de Raad voor Vergoedingsbetwistingen. Deze zaak is thans nog aanhangig.

Bij arrest nr. 220.191 van 5 juli 2012 vernietigde de Raad van State de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 25 juni 2009 om geen toelating te geven voor de uitbating van een handel in occasiewagens.

5. In zijn laatste conclusie voorafgaand aan het tussenvonnis van 5 oktober 2012 eiste het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ; dat de rechtbank de de heer en mevrouw hoofdelijk, ondeelbaar, in solidum, de ene bij gebreke aan

de ander of minstens elk voor hun deel, met een voorlopig uitvoerbaar vonnis, zou veroordelen om binnen een termijn van drie maanden vanaf het tussen te komen vonnis, en onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, over te gaan tot

- het afbreken van de klinkerverharding (met fundering) links en rechts van het voorste gedeelte van de woning, met uitzondering van de klinkerverharding rechts van het voorste deel van de woning die over een breedte van maximum 5 meter tussen de rooilijn en de garagepoort kan behouden worden ;
- het onmiddellijk opbreken van alle grasdallen (met de eventuele fundering) rechts van de woning ;
- het verwijderen van alle afbraakmaterialen ;
- het herstellen van de beplantingen in de voortuin links en rechts van de woning (die erin bestaat dat langsheen de rooilijn en op minstens 0,5 m afstand ervan zowel links als rechts van de woning een haag wordt geplant met een hoogte bij de aanplant van minstens 1,5 meter. De haag is voldoende dicht en bestaat uit streekelgen soorten. Ze mag enkel onderbroken worden ter hoogte van de bestaande voorgevel op de rooilijn en voor de Inrit van maximum 5m breed naar de bestaande garage).

Het college vroeg verder dat de rechtbank zou zeggen voor recht dat :

- de toegekende termijn geen dwangsomtermijn is overeenkomstig artikel 1385bis, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, zodat vermelde dwangsom begint te verbeuren onmiddellijk na het verstrijken van de hersteltermijn mits de gerechtelijke uitspraak vooraf werd betekend ;
- indien de verweerders de herstelmaatregel niet uitvoeren binnen de gestelde termijn, het college en de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van rechtswege in de uitvoering ervan mogen voorzien met dien verstande dat de verweerders ertoe gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de eventuele opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van hun staat, begroot en invorderbaar voor de beslagrechter.

De _____ de heer _____ en mevrouw _____ besloten dat de eis ongegrond is.

6. In het tussenvonnis van 5 oktober 2012 oordeelde de rechtbank dat :

- een overtreding werd begaan van de regels inzake stedenbouw, doordat zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning verhardingen werden aangebracht in de tuinen links en rechts van

de woning ;

- het college van burgemeester en schepenen bijgevolg voor de burgerlijke rechtbank een herstelmaatregel kan vorderen, in toepassing van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : "VCRO") ;
- de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand maar kan worden ingewilligd indien voldaan is aan het voorschrift van artikel 6.1.41, §1, derde zin, 2°, van de VCRO, zodat het college van burgemeester en schepenen moet aantonen dat de plaatselijke ordening door het gedogen van het misdrijf kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad ;
- het college van burgemeester en schepenen niet slaagt in het bewijs dat de plaatselijke ordening met het gedogen van het misdrijf kennelijk op onevenredige wijze wordt geschaad.

7. De rechtbank wierp vervolgens ambtshalve op dat ernstig kan worden getwijfeld aan de verenigbaarheid van artikel 6.1.41, §1, derde zin, van de VCRO met het "standstil"- beginsel inzake de bescherming van het leefmilieu dat uit artikel 23 van de Grondwet wordt afgeleid.

De debatten werden heropend om de partijen de gelegenheid te geven tegenspraak te voeren betreffende het door de rechtbank ambtshalve opgeworpen middel en de wenselijkheid om terzake een prejudiciële vraag te richten aan het Grondwettelijk Hof.

De partijen gaan er thans mee akkoord dat een prejudiciële vraag zou gericht worden aan het Grondwettelijk Hof. Het is gepast om hierop als volgt in te gaan.

*

OP GROND VAN DEZE REDENEN BESLIST DE RECHTBANK :

Alvorens verder recht te spreken, stelt de rechtbank de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof :

Schendt artikel 6.1.41, §1, derde zin, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening artikel 23 van de Grondwet doordat deze bepaling voorschrijft dat voor andere misdrijven dan deze die bestaan, of ondermeer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het

7-2

gebied toegelaten bestemmingen (voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken), de betaling van de meerwaarde wordt gevorderd, tenzij de overheid die de herstellvordering instelt aantoon dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, de staking van het strijdige gebruik of de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken wordt gevorderd, hetgeen een aanzienlijke vermindering zou inhouden van het beschermingsniveau van het leefmilieu ten aanzien van de voorheen bestaande regels?

De zaak wordt in afwachting van het antwoord van het Grondwettelijk Hof naar de bijzondere rol verzonden.

Dit vonnis wordt uitgesproken tijdens de openbare zitting van de 23ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 1 februari 2013, door de heer _____ rechter, in aanwezigheid van de heer _____ ; afgevaardigd orffier.